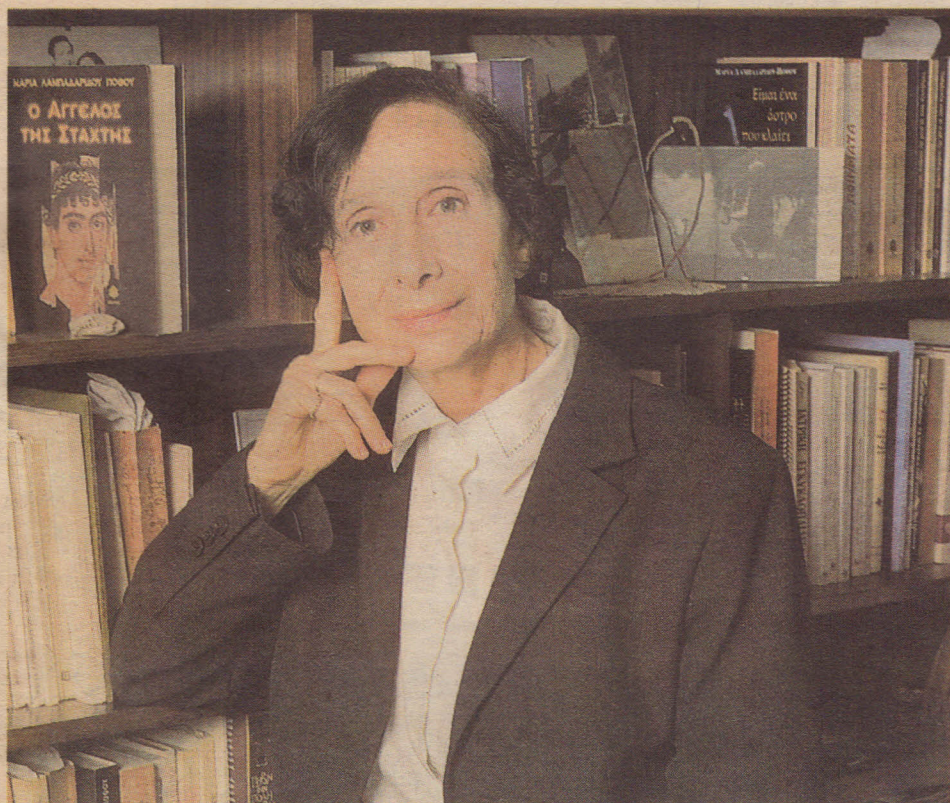

και του χρόνου

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

■ Γεννήθηκε στη Μύρινα της Λήμνου.

■ Είναι πτυχιούχος της Παντείου και της Σορβόνης, όπου με υποτροφία της Γαλλικής Κυβέρνησης σπούδασε αισθητική και ιστορία του θεάτρου.

■ Έχει γράψει μυθιστορήματα, ποίηση, διηγήματα, δοκίμιο και θέατρο. Θεατρικά της έργα έχουν παιχτεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

■ Βιβλία της έχουν μεταφραστεί και εκδοθεί στα γαλλικά, σουηδικά, αγγλικά και διδάσκονται σε Πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού.

■ Έχει τιμηθεί με τα βραβεία της Ομάδας των Δώδεκα, της Ακαδημίας Αθηνών, του ιδρύματος Ουράνην.

■ Η ποιητική της συλλογή «Μυστικό πέρασμα» προτάθηκε από το υπουργείο Πολιτισμού για το Αριστείο της Ευρώπης το 1991.

■ Γνωστότερα έργα της: «Πήραν την πόλη πήραν την...», «Η έκπη σφραγίδα», «Ο άγγελος της στάχτης», «Λάμπα θεέλλης», «Η Μαρούλα της Λήμνου», «Η Δοξινιώ», «Νικηφόρος Φωκάς», «Και θέα προς το Αμίλπο» κ.α.

του για να μπορέσει να πάει παρακάτω.

Ένα ποιητικό ψυχογράφημα που αποδεικνύει το κέρδος της απώλειας. Διότι έχει και η απώλεια το κέρδος της. 'Η μάλλον η απώλεια κι αν έχει κέρδος: την ταπεινότητα και την αλήθεια, το μόνο φως που επιτρέπει να δούμε το μονοπάτι της ψυχής. Διότι στην ήπια βρίσκουμε το μέγα κέρδος.

Και σε αυτό το σημείο όλοι μας την πατάμε. Οχι όμως και η συγγραφέας του βιβλίου. Ενός βιβλίου που θα μπορούσε να είναι και το χρονικό ενός χαμένου έρωτα. Η ιστορία ενός παιδιού που δεν γεννήθη-

κε ποτέ. 'Η το οδοιπορικό μιας ψυχής να βρει το όντως πρόσωπό της.

Φτωχινός οδηγός της σε αυτές της διαδρομές οι μνήμες και τα όνειρα. Διότι «το καθετί στη ζωή μας, και το ελάχιστο, έχει μια σοφία μέσα του, κάποιο σκοπό. Κι αυτό που μοιάζει τυχαίο, από κάποια σκοπιμότητα γίνεται, που τη γνωρίζει μόνον ο χρόνος κι ο Θεός. Το καθετί είναι διορισμένο από 'ναν ανύποπτο χρόνο», όπως θα έλεγε και η γιαγιά Σμαραγδή.

Κι ύστερα, είναι κι αυτό: «Πώς ό,τι δεν λυγίζει, σπάζει». Ας μας λυγίζει, λοιπόν, ο πόνος και ο καιρός.

Η Παπαδομάκη παρουσιάζει το έργο της «Παράδεισος»